

ABONAMENTELE

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhia:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr., a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primește abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Maghiarisarea în lumină germană.

Sub titlul „Cestiunea naționalităților în Ungaria” publică „Allgemeine Zeitung” din München un prim-articol, care varșă asupra raporturilor interne din Ungaria o lumină cu atât mai caracteristică, cu cât articolul este datat chiar din München, va să zică este a se considera ca o expresiune a opiniei publice germane despre tendințele maghiarisatoare ale politicii maghiare.

Eată acel articol în traducere verbală:

Noul ministru-president al Ungariei s'a folosit de privilegiul recepțiunii dela Anul-Nou, pentru a enunța, că trebuie luate măsuri legale mai aspre, dacă rezistența contra ideii de stat maghiar nu se va pute înfrâna cu legile existente. Câteva zile după aceea s'a plâns în casa deputaților un deputat, că foile din Budapesta, scrise nemțește, și acum se folosesc de numirile topografice germane, în loc de cele maghiare oficiale, și a cerut pedepsirea acestei fărădelegi prin detragerea inserțiunilor oficiale. Față cu aceasta ministrul-president a accentuat atitudinea patriotică a foilor scrise nemțește și a prezentat observarea nomenclaturii germane ca pe o datorință de sine înțeleasă. Când tot în casa deputaților a venit vorba despre cestiunea largirii dreptului electoral, s'a temut un orator, că aceasta va aduce după sine o schimbare a raporturilor de partid în favorul elementului maghiar. Răspunzându-i alt ministru a susținut, că elementul maghiar s'a întărit în mod deosebit tocmai în ținuturile celorlalte naționalități. Dacă mai adăugăm, că în Ianuarie a apărut o revistă maghiară, cu scopul de a apăra literatura și societatea de influența străinătății, apoi aceste fapte din câteva săptămâni din urmă sunt deajuns pentru ilustrarea stărilor de lucruri, după care maghiarismul acum de 25 de ani urmărește cu perseverență scopul de a imprima regatului Ungaria caracterul curat maghiar. Totodată se vede însă, căte greutăți se opun realizării acestui scop.

Nu trebuia nici un comentariu la cuvintele mai sus citate ale ministrului-president cu nume neaoșvâbese Wekerle, comentariu adesea făcut de ziare, că acele cuvinte se referesc numai la Români și la Slovaci, căci Germanii în numeroasele lor insule de limbă nici-când nu au manifestat vre-o nemulțumire cu raporturile existente, ear' acum și Sașii

din Ardeal s'au împăcat cu guvernul. Deja dela 1867 se putea zice despre masa cea mai mare a Germanilor, că *laudabiliter se subjecerunt*. Nici-când ei nu au făcut ideii de stat maghiar nici aproximativ greutăți așa de mari ca Sârbii, Croații, Slovaci și Români. Nici chiar Sașii, deși foarte mult tocmai ei au fost vorbiți de rău, și deși elementul german tocmai la ei a pierdut mai mult. După suprimarea funcțiilor germani a urmat suprimarea școalelor germane, ear' acum vine eliminarea radicală a nomenclaturii germane. Ear' că ce fel de influență a străinătății este aceea pe care citata revistă voește să o combată, este ușor de înțelege.

În Ungaria nu bucuroș se recunoaște, că ultimul punct de vedere al politicii interne față cu naționalitățile este un formal sistem de maghiarisare consecventă a tuturor cetățenilor, deși circumstanțier ca „răspândirea limbii statului”, a „culturii ungurești” etc. sunt destul de transparente. Interesul străinătății față cu măsurile interne ale statului unguresc, în urma independenței acestuia și așa este la tot cazul redus la rolul de simplu spectator. Așa e cu Serbia și România, și și mai mult cu imperiul german, ale cărui cercuri oficiale și politice totdeauna au documentat un sentiment de simpatie binevoitoare pentru consolidarea statului unguresc, fie și numai în calitatea de putere amică și aliată. Dacă cu toate aceste în Ungaria discuția asupra mijloacelor și scopurilor maghiarisării este dominată de vechea maximă: *si quid fecisti nega*, această frunză morală de finic are în vedere opinia publică a Europei, și cu deosebire a Germaniei.

Însă observațiunea mai ageră nu poate fi conturbată de această frunză de finic, ea din timp în timp va pune întrebarea, că oare procedura maghiarisării s'ia ajuns până acum scopul și și-l va ajunge în viitor, și cu ce fel de mijloace voește să și-l ajungă? Resultatele descripției poporului dau destule privilegii la asemenea perspective și repriviri.

Este destul de cunoscut, că cifrele constatate despre raportul numeric al diferitelor naționalități din Ungaria au arătat un astfel de progres al elementului maghiar dela 1880—1890, încât

Maghiarii fac astăzi aproape jumătate din populația întreagă Ungariei, având 48.64% față cu 46.65% la 1880. Nu vom intra în discuție, într-un-cât stă sporirea Maghiarilor în legătură cu sporirea populației pe șesul cel mănăs delat Tisa și Dunăre, care este simbul ferii și totodată și al poporului dominant. De importanță practică este înainte de toate întrebarea despre rezultatele de până acum ale maghiarisării. Aceasta se manifestă atât în sporirea mai slabă a celorlalte naționalități, cât și în lățirea sporită a cunoștinței limbii maghiare, în a cărei posesie a fi au declarat la 1890 mai mult ca un milion de locuitori cu altă limbă maternă. În acest poliglotism este a se căuta totodată și un stadiu de tranziție.

Cel mai important rezultat este însă întărirea elementului maghiar în ținuturi cu populație mestecată, și peste tot în acele părți ale țării, unde mai demult nu existau Maghiari, și prin urmare existența lor se explică din pierderi în partea altor naționalități. Dacă se raportează, că locuitorii gr-cat. din orașul Munciaciu au cerut introducerea limbii maghiare în liturgie, în locul celei româno-slave-grecești, și instituirea unui episcop gr-cat. maghiar, sau cel puțin schimbarea titlului în maghiar, în loc de rutean, a episcopului de Munciaciu, apoi acesta este un rezultat al maghiarisării întocmai ca și introducerea limbii maghiare în locul celei germane în serviciul divin al sinagogelor ovreești.

Înființarea *en masse* a școalelor cu limbă maghiară de propunere chiar și în ținuturi de altă limbă, maghiarisarea gimnaziilor și școalelor reale germane și slovace etc., scăzământul permanent al școalelor populare germane, introducerea limbii maghiare în toate școalele populare, precum și înființarea asilelor maghiare de copii sunt tot lucruri cunoscute.

Tot așa stă lucrul cu activitatea așa numitelor reuniuni de cultură. Că pute-se-vor obține pe calea aceasta mai multe rezultate ca până acum, este lucru dubios. Învițarea unei limbi străine în școala populară își are marginile sale designate prin intelectul copiilor și timpul disponibil pentru exerciții practice. Înființarea de școale și grădini de copii, premiile pentru învățarea limbii maghiare, transpor-

tarea copiilor spre scopul maghiarisării, toate acestea pot avea efect cel mult în insulele sau la granițele limbilor. Cucerirea populației orașelor încă nu însemnează mult.

Greutatea cea mai mare o formează conservativismul cerbicos al populațiunii rurale. Adevărat că rezistența contra maghiarisării nu este pretutindenea egală. Mai tare este acolo, unde preoțimea stă în mijlocul poporului, la Români, la Slovaci și la Sârbi, pe când preoții germani, atât cei catolici cât și cei protestanți adesea s'au arătat mai concesivi, introducând limba maghiară în biserici.

Ear' că în ce direcție are să se întempe îndăprirea măsurilor de până acum este greu de prevăzut. Nemulțumirea existentă a Românilor și Slovacylor foarmează deja reacțiunea.

Spre acest sfârșit nu a fost trebuință de agitație specială. Desbateră asupra colonisării domeniilor erariale pe la *Lugoș* au iritat populațiunea română de acolo până la extrem. Teama de așuprire mai că nu a dus la acte de violență. Este ușor a crea martiri naționali, dar' este în același timp și periculos. Toate acestea trebuie să lungească prăpastia dintre poporul dominant și celelalte naționalități. Atunci maghiarisarea ușor s'ar pute dovedi ca o întreprindere pripită, care a subminat bazele morale ale statului.

Alegerea de metropolit în Blaj.

Cetim în „Unirea” din Blaj următoarele: „Ministrul de culte și instrucțiune publică prin scrisoarea sa cu data 17 Ianuarie a. c., nrul 88 presdial, a făcut cunoscut veneratului capitol metropolitan, că Majestatea Sa ces. și reg. apostolică prin Preaînalta hotărâre cu data 4 Ianuarie a. c. a denumit de comisari regești la sinodul electoral pentru completarea scaunului metropolitan pe Excelența Sa Mihail Pavel, episcopul gr-cat din Oradea-mare, și pe Ilustritatea Sa baronul Samoil Josika, președintele consiliului de direcțiune al statului catolic transilvan. Tot prin scrisoarea ministerială de mai sus s'a determinat ziua alegerii de metropolit pe 16 Aprilie st. n. a. c.”

Gazetei nu i-a fost permisă observarea, că n'ar fi rău, dacă delegații, voind a promova binele public, ar debate și o altă afacere, care nu stă cu boala de vite într-o legătură directă. Guvernul nu se opunea, fiind vorba de a căuta mijloace, care să promoveze binele vitelor; dar' o propunere chemată a atrage atențiunea delegaților asupra năcăzului și suferințelor unor oameni subjugăți, era un atentat rebelic la privilegiile sacre ale coroanei. Ciurma vitelor poate fi delăturată, dar' „ciurma birocratilor” cade în competența „Unului”, prin urmare nu putea fi luată în considerare de către niște simpli muritori, ca și alte întrebări.

Experiențele mele și activitatea mea ca jurnalist produsă în mine față cu activitatea practică a sistemului rusesc de censură un interes, care trecea peste marginile obișnuite, și după reînțoarerea mea din Siberia în Rusia-europeană, îmi dedicai tot timpul disponibil studierii acestei cestiuni.

Am vorbit despre lucrul acesta cu toți editorii și redactorii cu care am putut face cunoștință. Am vizitat redacțiunile și am fost cu deosebită atențiune la toate observațiunile, ce le făcea stabul redacțional despre notele ștersurile și opreștiile censorului. Eu mi-am alcătuit o colecțiune însemnată de astfel de coale trecute prin pana censorului, pentru a pute ilustra acest sistem de opresiune, pentru a arăta cât de înguste sunt marginile, între care le este permisă redactorilor și raportorilor ruși exprimarea părerilor lor și dezvoltarea activității și a spiritului lor de întreprindere.

Slovacy

despre

alianța naționalităților.

Organul partidului național slovac, „Národné Noviny” dela 28 Ianuarie nou publică sub titlul „Solidaritatea naționalităților nemaghiare din Ungaria”, următorul prim-articol.

Eată împlinită dorința sinceră și demult hranită în inimile reprezentanților popoarelor asuprite din Ungaria: înțelegerea unora cu alții și priceperea intereselor comune nedespărțite, luptă comună nedespărțită pentru drepturile eterne ale unei națiuni care trăiește, ale libertății naționale și culturale-politice. Această dorință împlinită s'a ivit în formă vizibilă la conferința confidențială a frunțărilor naționaliști în Viena; ear' solidaritatea de care vorbim are să se manifesteze în mod și mai caracteristic la congresul general al reprezentanților naționalităților în luna lui Maiu și prin înființarea unui mare ziar ce va apăre în unul din orașele principale ale monarchiei.

Noi Slovacy ne-am asociat cu bucurie la o astfel de acțiune, cu atât mai mult, cu cât deja „Memorandul” nostru din 1861 spune lămurit: „În sfârșit declarăm, că interesele poporului slovac, din punctul de vedere al libertății politice sunt aceleași, sunt identice cu interesele tuturor popoarelor din Ungaria; ear' din punctul de vedere al libertății naționale ele sunt identice cu ale tuturor popoarelor asuprite de legi, anume: ale Rutenilor, Românilor, Sârbilor și Croaților... Și de aceea ne vom apăra și vom lupta unul pentru toți și toți pentru unul”. („Memorandul” poporului slovac dela 6 și 7 Iunie, 1861, punct. IV.)

Din cauza multor neajunsuri și a forței prea apăsătoare, principiul de solidaritate între naționalitățile nemaghiare nu se punea în practică, ear' lupta pentru câștigarea drepturilor a fost dusă fără un plan stabilit în comun.

Se poate spune că mai multe neisbânde și mai multe înfrângeri simțitoare au fost numai consecuențele acestei neuniri în luptă.

Fiind încredințați și având în vedere că drepturile naționalităților pe zi ce merge sunt mai mult știrbite și restrinse; având în vedere, că cercurile competente nu cugetă asupra modului, cum s'ar face posibilă o vieață frățască și patriotică între toate naționalitățile patriei noastre comune și iubite; având temere temeinică că nedreptățile săvârșite în contra popoarelor nemaghiare credincioase și leale, trebuiesc să sgdune și periclită existența nu numai a celor asupriți dar' și a asupritorilor, ba chiar a țării și a mon-

În redacția unei foi de zi reșești ajunge între 11 și 12 oare noaptea ultima coală de corectură dela censor. Noaptea întreagă rămâne redacția adunată, așteptând strigătul „c-e-n-s-o-r-l”; unul dintre redactori se uită peste „greșeli” și comunică colegilor sei schimbările pe care le află de lipsă păzitorului oficios al moralului public, cetește cuprinsul ori titlul articolelor care sunt opriți de tot.

Când șterge censorul părți esențiale dintr'un articol, atunci redactorul de noapte trebuie să vadă nu cumva e posibil, ca prin o operație iscusită să formeze întregul, așa încât să pară a avea vieață și înțeles, sau, nu cumva întregul e așa de schimonosit, încât să fie silit să-l arunce în corfa de hârtie. Chiar și dacă censorul numai a propus schimbări neesențiale, trebuie să țină redactorul bine cont de ele și să transmită fiecare artioel autorului respectiv, ca să facă emendările necesare. O însemnată mulțime de text, care au fost deja așternut și „agreat”, rămâne cules pentru a umple cu el coloanele în cazul când censorul însemnează articoli principali cu „trebuie să rămână afară”, ori „stricacios în tendența sa”. După-ce coalele corespunzătoare au fost ear' examinate și censorul s'a întors acasă, atunci e și munca de pe o zi a redactorului și a raportorului isprăvită. Moscva poate să ardă de tot, Țarul poate fi omorât, dacă s'a culcat odată censorul nu mai poate ajunge nici un rind nou în coloanele unui jurnal.

(Va urma.)

FOIȚA „TRIBUNEI”.

„Negrit”*)

Puțini oameni afară de Rusia știu în ce măsură împedecă cenzura de presă a guvernului tălmăcirea părerilor și a altor comunicări. Poate-că vor fi unii Americani care știu că există o astfel de censură, că aceasta împedecă progresul unei activități intelectuale în general și politice și revoluționare în special. Dar' puțini au fost aceia care au avut privilegiu să vadă ori să cunoască întreaga ei extensiune. Cenzura muscălească nu funcționează numai ca prigon pentru a împedeca desbaterăa afacerilor publice, ci servește și ca vâl, cu care se acopere ochii poporului rusesc ca să nu cunoască adevărata sa stare. Nu exagerez susținând, că un Englez care trăiește în Londra și cetește cu atențiune telegramele și corespondențele rusești din „News”, „Times”, „Standard”, că un astfel de om, zic, are o cunoștință mai clară și mai amănunțită despre toate faptele și aparițiunile afacerilor rusești, decum își poate câștiga un cetățean din St.-Petersburg prin studiarea cea mai srguincioasă a tuturor gazetelor din împărăția rusească. Căuzele acestei aparițiuni extraordinare se pot afla din un tom voluminos, publicat de ministerul rusesc de interne și cunoscut sub numele de „Legile de presă”. Cum lucră aceste legi întru împedecarea unei desbateri a afa-

cerilor publice, ba chiar și a amintirii lor, se poate vedea din câteva exemple scoase din propria-mi experiență.

În Iunie 1886 se adună în vechiul oraș tatar Kasan o quasi reprezentanță de cetățeni rusești; liberalii o numiau jumătate în glumă „Parlamentul ciumei”. Ea se compunea din delegații adunărilor locale (semstvos) ale tuturor provinciilor de pe lângă Volga și se întrunia pentru a se sfătuși despre ciurma de vite și pentru a afla mijloace de preîntîmpinare. Eu mă aflam atunci din întâmplare în Kasan, și în dimineața zilei în care avea să se deschidă acest „parlament”, eram tocmai în odaia mea povestind cu redactorul unui jurnal de acolo și cu un profesor dela universitate despre afaceri rusești.

„Eu cred”, zise redactorul, „că n'ar strica să mă întorc la redacție și să scriu un articol, în care să se facă propunerea de a se debate cu această ocaziune și alte afaceri de interes pentru acele provincii, fiind delegații tuturor semstvos-urilor adunați.

„Ei, și știu ce s'ar întempla atunci?” întrebă profesorul.

„Ce?” zise redactorul rîzînd.

„N'ar trece nici 24 de oare și jurnalul d-tale și „Parlamentul ciumei” ar fi suprimat.”

„Cu asta doar' nu vrei să zici că unui jurnal nu i-ar fi permis să facă o astfel de propunere cu cea mai bună intențiune?” observai eu.

„Ba asta vreau să o zic”, răspunse profesorul. „Din întâmplare am aflat, că guver-

norul a primit dela ministerul de interne cel mai strict mandat, de a nu concede „parlamentului” nici cea mai mică desbateră, care ar trece peste marginile unicei întrebări puse la ordinea zilei; mai departe s'îi telegrafeze zilnic o comunicare fidelă despre cele pertractate. Dl A. (redactorul) poate fi căt de circumspect în formularea propunerii sale, ea tot va fi suprimată de censor.”

„Totuși o să o cerc”, zise redactorul, și întorcându-se către mine continuă: „Dacă voiți să veniți între 11 și 12 oare la noapte la redacție, puteți afla rezultatul.”

La timpul anuntit mă aflam în redacția gazetei. Mă așezai lângă masa dlui A., așteptând sosirea coalei de censură. Cătră miezul nopții se auzi un clopoțel în odaia laterală, un băiat intră la noi strigând „c-e-n-s-o-r-l!”, apoi puse pe masă un mănunchiu de corecturi. Domnul A. le luă în mână, se uită iute peste ele și-mi predete fără altă observare o coală, care conținea articolul de sub întrebare sub numele: „Adunarea delegaților semstvos-urilor din regiunea Wolgei”. Cuprinsul mi-se părea de tot blăjin, chiar și din punctul de vedere al celui mai-mărginit și mai conservativ birocrat. În rîndurile din urmă însă făcuse domnul A. cu vorbe blânde și prea convenabile propunerea, că poate-că n'ar fi rău, dacă delegații semstvos-urilor ar lua la desbateră și alte cestiuni, care sunt tot așa de importante p ntru locuitorii din regiunea Wolgei, ca și boala de vite. Peste aceste rînduri făcuse censorul cu negreală roșie câteva trăsături, scriind la margine: „Oprit”. Prorocia profesorului se împlinise.

*) Din tom. III. al opului „Sibirien, Schilderungen von G. Kennan, übers. von D. Haack”.

arhieii întregi: am hotărât a ne concentra toate puterile în concordie și fără cea mai mică șovăire, a întrebuița toate mijloacele legale spre a ajunge la egalitate reală și dreptate de fapt pentru toate naționalitățile din țările coroanei Sf. Stefan.

Noi nu proclamăm principii nouă, nici nu propagăm idei nouă printre poporul nostru iubit... ceea-ce e nou, este numai acel simțământ adânc și acea pricepere, că timpul suprem a sosit, că a sunat cîșul după care, a mai sta în neactivitate, ar fi o crimă în contra națiunii noastre, în contra celorlalte naționalități și a întregii țări.

Mulțumiri călduroase și adâncă recunoștință merită bărbații aceia luminați și valoroși, care cu mâinile lor viguroase au dat vicia stăncei aceleia nemăscătoare, au rupt stăvilile isorului ce atîta vreme sta fără folos în bezna apatiei. Nu e, sigur, nici un om de treabă, nici o inimă credincioasă în întreg poporul nostru, care nu recunoaște, n'ar resimți trebuința neapărată de o luptă cinstită, deschisă, legitimă, dar' totdeauna și energică. Voim să trăim, voim să conlucrăm la marea operă a consolidării, mulțumirii și împăcării tuturor popoarelor acestei țări. Nisuițele noastre leale trebuie să le proclamăm sus și tare și nu ne e permis a obosi până dreptul nostru dat de D-zeu și de oameni nu va fi trup întreg și neștirbit.

Devisa ne este: patria liberă și în ea libertatea, egalitatea și frăția popoarelor.

PRESA MAGHIARĂ

despre

ALIANȚA NAȚIONALITĂȚILOR.

Apponyistul „Pesti Napló” se pronunță astfel într'un prim-articol dela 26 Ianuarie n., intitulat „Congresul naționalităților”:

Credem adevărată știrea „Tribunei” despre alianța și congresul naționalităților „monarchiei habsburgice”, care are să se țină în luna lui Maiu la Viena. Îi atribuim atîta însemnătate cîtă merită; prin urmare nu-i recunoaștem mare însemnătate.

Nu încapem îndoială, că ziarul românesc din Sibiu, această foaie a celor mai extremi agitaatori naționaliști, stă în legătură cu acei conducători care au pus la cale excursiunea Românilor la Viena și că știrea a primit-o dela acest comitet de acțiune. Lucru lesne și ieftin pentru diferiți agitaatori naționaliști: a corăspunde între ei și a hotărî în acest mod, că la timp fixat se vor întâlni în Viena. Când dl Rațiu, Coroianu și redacția „Tribunei” trimit un asemenea apel conducătorilor slovaci Svetozăr Hurbán și Pavel Mudron, separatiștilor croați Starčević, Barčić și Frank, advocatului Milosavljević și redactorului „Zastavei” Iovici, precum și altor domni de acest soi, iute se întruștește compania, care poate bea în Viena mare *aldomás* spre perirea Ungariei. Dar' Ungaria nu poate fi înecată în acea bere, nici învinsă cu articoli de fond ai „Tribunei”. Dacă chiar și Cehii-tineri laolaltă cu Nemții antisemiți, cu Rutenii și Slovenii îi vor ajuta pe apostolii naționaliști din Ungaria să bea bere și să ridice toasturi, nici prin aceasta nu vor face să se prăbușească constituția Austriei și Ungariei.

Prin demonstrațiuni de acest soi nu vor pute sfărîma legea și puterea statului; ear' noi Maghiarii sîntem destul de voinici pentru a ne apăra țeara în contra încercărilor trădătoare din partea fiilor ei necredincioși. Știm bine că alături cu noi stă nu numai dreptatea și puterea, dar' și conștiința fiecărui cetățean cinstit. Pe lîngă aceasta mai știm că inimici nostri mult strigă fiindcă sînt slabi și fug la Viena, deoarece ce aci în țeară n'ar găsi public care să-i creadă. Aci îi cunoaștem, știm cîtă autoritate au, câte parole fac, vedem deșertăciunea calumniilor lor. Știm deasemenea că au partizani, care s'au lăsat a fi ademeniți de năluci naționaliste, de fantasmii panslaviste sau daco-romaniste; mai sînt încă și mai mulți de aceia, pe care agitaatori artăgoși i-au scos din minți. Dar' acestia nici nu sînt așa de numeroși, nici n'au atîta importanță încât să poată forma un lagăr. Abstrăgînd de 1—2 cercuri electorale, de câteva orașe și comitate, agitația naționalistă în Ungaria nu găsește loc și credincioșii ei se ivesc numai sporadic pe ici-colo. Dacă am fi urmat altă politică naționalistă de 25 de ani, nici aceasta n'ar mai fi, ear' „Tribuna” n'ar putea nici ea să-și urmeze a face răsboaie de toate zilele pe hîrtie în contra statului ungar. Noi sîntem singuri de vină că am făcut și menținut legea naționalităților, că n'am organizat administrația publică, că nu punem în practică politica culturală-națională în școli, că am tolerat agitațiunea națională în biserici, și că din cauza corțescului dietal sau în comitate guvernele mereu încheiau tocmeli cu fracțiuni naționaliste. Eată că li-au crescut coarneau; astăzi fiecare școlar român, care în Blaj cîntă cîntece naționale sau învață biliard la universitățile ungare, crede că la Plevna

el a învins pe împăratul turcesc și a scăpat Rusia. De aceea nimic mai lesne decît aflîndu-te în așa entuziasm, să hotărăști ștergerea de pe fața pămîntului a Maghiarilor, că moșile lor dela Tisa până la Munții-Secuești să fie distribuite printre Români, ceea-ce dealtcum nici la congresul din Viena n'a putut să fie decretat.

Să nu ne fie deci deloc frică de acesti domni, nici de singuratici, nici de toți laolaltă, dar' să învîetăm ceva dela ei, și anume să nu le dăm voce a ne strica poporul, să nu le îngăduim batjocurile, să nu umblăm cu trădătorii de patrie ca cu frații nostri, să veghiem cu gelosie asupra drepturilor noastre constituționale, și să ne folosim de asprimea legii față cu cei-ce păcătuiesc în contra constituției. Să nu ne încredem afară din cale în Austria, căci acolo totdeauna se găsece dușmani deai Maghiarii gata a scula naționalitățile contra patriei lor, pentru a pute doborî libertatea Ungariei.

Ca simptom, congresul din Viena ne amintește un asemenea congres, pe care l-au ținut Slavii în Praga la anul 1848.

Piesa teatrală e veche, numai actorii sînt alții; și atunci s'a proclamat ca scop salvarea „monarchiei habsburgice”, dar' la sfîrșit ne-am ales cu ocupația muscălească. Și acum ear' se arată ca scop „monarhia habsburgică” în demonstrarea lor în contra dualismului, pe care congresul întrunit pe cale nelegală îl pune sub anatema. Federațiunea naționalităților de nou desface pe Austria și pe Ungaria teritorialicește între naționalități, precum s'a încercat deja a o face absolutismul la anul 1850; numai cît absolutismul învingător putea să o facă și totuși a căzut din cauza lui; ear' agitația neputincioasă a naționalităților nu poate să pricinuească decît turburări. În acestea însă se ascundă mai mult pericol pentru Austria, decît pentru Ungaria, prin urmare Austria are să poarte cea mai mare grijă ca congresul naționalităților din Viena să nu-i fie spre pagubă.

Mai pe urmă o să o scoatem la căpătîiu cu aceia, care se vor întoarce de acolo, că nu mai e la cîrmă guvernul Szapáry care i-ar menaja.

Potrivindu-ne frazei: *principiis obsta*, nu privim nici un moment politic ca unul de care n'ar trebui să ne ocupăm, nu micșorăm pe nici unul din dușmanii nostri într'atîta să nu băgăm de seamă, să nu-l urmărim și să-l lăsăm a crește. Și mișcarea actuală e una de acestea. O conspirație născîndă care cu o lealiat prefăcută, sub steagul austriac urmează politica panslavistă și daco-romană, seamănă a tradare de patrie deschisă. Dacă am trece cu vederea această mișcare, n'am face decît a îmbărbăta pe toți vrășmașii nostri, deoarece ce mulți ar considera-o drept slăbiciune. Prin urmare, dacă alianța națională anunțată de „Tribuna” într'adevăr ar îmbrăca haina mai pronunțată a unei conspirațiuni naționale și s'ar înecmeta la fapte, guvernul ungar e dator să pedepsească pe trădătorii de patrie.

Procesul „Zastavei”.

Apărarea domnului Stefan Iovici.

Fiind mai ales astăzi de interes și pentru noi Români să cunoaștem vederile și dispozițiile concetățenilor nostri sîrbi, reproducem în cele următoare, după „Zastava”, întreg discursul de apărare rostit de dl Stefan Iovici, unul din cei mai distinși reprezentanți ai partidului radical sîrbesc, la 7/19 l. e. înaintea curții cu jurați din Budapesta. Dl Iovici a zis:

Înaltă curte! Onorați domni jurați! Îmi veți recunoaște că mă aflu aici astăzi într'o situație foarte grea. Străin, necunoscut, neștiind limba maghiară, fără apărător, și anume fără apărător din cauza, că dl Dr. Visontai, pe care-l rugasem să-mi iee apărarea, s'a îmbolnăvit. Și-a atras o apărare de gît, de aceea nu poate să țină vorbire mai lungă, și eu n'am putut să găsesc pe un alt apărător în scurtul timp de 1 zi. Dar' eu mă mîngîiun, onorați domni, căci în această sală, în mijlocul d-voastre, mă aflu, deși de neam sîrb, ca cetățean ungurean între cetățeni ungurești, prin urmare, în sensul strict al cuvîntului, nu sînt, nu pot să fiu străin între d-voastră.

Sînt tocmai 7 zile de când s'a pertrat acți în acest loc, o afacere analogă cu a mea, pîră dlui George Bacalovici, redactor răspunzător al „Zastavei”. Simțul de dreptate și simțămintele frățești ale locuitorilor acestei capitale regești s'au manifestat și cu acest privilegiu în modul că se poate de strălucit. Dar' și gazetele diferitelor partide politice, spre pildă „Pesti Hirlop”, foaie guvernamentală și „Egyszeres”, foaie opozițională, ni-au arătat Sîrbilor semne de simpatie, înșoțind verdictul liberator al onor. jurați cu niște cuvinte foarte calde. Ba și apărătorul acusatului de atunci a rostit niște cuvinte atît de frățești despre noi Sîrbi, încât mă simt într'adevăr dator, ca fiecăruia

deosebit și în general tuturor să le exprim de pe acest loc cea mai caldă a mea mulțumire în numele națiunii sîrbești, al cărei unul din reprezentanți îndreptățiți și legali sînt.

Onorați domni! Eu n'am fost decît prim-redactor al ziarului „Zastava” (ear' din luna lui Octombrie anul trecut am încetat de a mai fi); adevărat că toate treceau prin mâinile mele — însă eu n'am fost răspunzător înaintea judecării pentru articoli publicați în ziar, și dacă aș fi vrut puteam ușor să mă ascund la spatele redactorului răspunzător și d-voastră ați fi lipsiți de privilegiu de a pronunța azi în această sală judecată asupra mea. Eu însă n'am făcut-o, căci am crezut că purtarea mea n'ar fi destoinică, și fiindcă conștiința mea îmi spunea că n'am sîrșit păcat nici contra legilor țării nici contra fraților nostri maghiari. Așadar vedeți că mă înfățișez înaintea d-voastre ca bărbat deschis. Voesc ca cetățean liber ungar să vorbesc înaintea d-voastre, cetățeni liberi, o cuvîntare deschisă și liberă: întocmai cum am și scris.

Oare mai bine ar fi, dl-or, ca pe față să ne arătăm prieteni, ear' la spate să fim dușmani atacători? Cred că aceasta n'ar fi bine; de aceea am și scris și cu inima deschisă și așa voesc să-i vorbesc.

E periculos, zeu, să stai aci... însă totuși sînt vesel că găsesc privilegiu să spun câteva cuvinte și de pe acest loc. Adevărat, ne aflăm aci într'o sală închisă, dar' noi nu vorbim nici nu lucrăm în secret. Cuvintele aci rostite își vor găsi ecoul pretutindeni în țeară — mă bucur că voi pute expune simțămintele și plîngerile poporului meu în fața patriei întregi.

Îmi pare foarte rău că nu știu ungurește, n'am avut privilegiu să învăț limba maghiară, deoarece ce acolo de unde sînt eu arareori se aude limba maghiară, dar' am copii care învață aci în oraș, ei și-o vor înșuși și la vreme vor ști să se folosească de ea. Și eu chiar... dacă s'ar întempla oareș-cum... să mă aflu ear' la acest loc... poate o să știu și eu atunci să mă apăr în limba maghiară.

Eu nu sînt jurist, dar' atîta știu: pentru a comite o faptă rea, trebuie să fi avut și intenție rea. Aci, în articolul meu înriminat, nu are loc intenție rea, prin urmare nu poate exista nici faptă rea.

Nu e altceva decît o simplă polemică cu „P. Lloyd”.

Cînd acesta se napustește asupra noastră, n'am eu oare drept să mă apăr? Cine merită mai mare pedeapsă, cel-ce atacă sau cel-ce se apără în contra atacului?

Dacă polemica e supusă pedepsei, atunci nu numai eu sînt culpabil, ci și acela care a scris articolul care a provocat polemica. Ba și mai mult, mai culpabil încă e scriitorul dela „P. Lloyd”, căci e mult mai periculos pentru noi, cei slabi, cînd ni-se aruncă în față calumnia că am fi neleali, trădători de patrie, prin care procedare nu se face altceva decît se asmuț în contra noastră Maghiarii, prin ceea-ce nu numai că sîntem puși într'un pericol real, dar' se face și imposibil ca plîngerile noastre justificate, cerințele noastre drepte să fie vre-odată luate în seamă.

Fără nici un motiv, pe fiecare zi ni-se aruncă în față pretinsa nelealitate și nutrirea gândurilor trădătoare — gravitatea peste granițe. Și de ce adevă? D-zeu singur o știe. Oare o asemenea procedare nejustificată nu trebuie să facă să ne clocotească sângele în vine și că în așa stare condeul să ne alunece mai departe decît aveam gînd?

D-voastră puteți, poate, să-mi reproșați că-mea aspru am scris... dar' nu puteți să-mi reproșați că am depășit granițele permise, că am fost neleal.

Maghiarii se laudă cu libertatea presei, se fălesc cu liberalismul lor. Oare această libertate a presei și acest liberalism are valoare numai pentru Maghiari, ear' pentru ceilalți cetățeni ai patriei, care nu se țin de neamul maghiar, nu o are? Nu cred că se fie așa... ear' dacă așa va fi, atunci nu există nici liberalism, nici libertatea presei în Țeara-Ungurească, și aceasta ar trebui să ni-se spună, pentru a ne pute răfu.

D-voastră, dl-or jurați, ați putut învîta mai bine din istoria maghiară, că puterea ideii nu se poate înăbuși cu nici un preț, și atît mai puțin cu pedeapsa închisorii. Ori că de asuprită să fie, ea se va înalta victoriosă mai curînd sau mai tîrziu. Puterea ideii nu se poate frînge... ea nici-odată nu moare. Prin urmare de ce să ne răsboim de geaba în contra ei?

În față cu noi, Sîrbi, există o oareșicare îndoială... noi sîntem considerați ca un element periculos pentru patrie, deși noi sîntem tot atît de buni cetățeni ai frumoașei și comunei noastre patrii. Dar' se presupune că lucrul e adevărat — ceea-ce e tăgăduesc în mod absolut — oare cu nedreptate și persecutări vom fi aduși pe calea cea dreaptă? Oare în modul acesta voește cineva să ne obișnuască la iubire, devotament, credință? Oare printr'o astfel de procedare nu se va ajunge la contrarul din ceea-ce au vrut

să atingă Maghiarii? Franca nu și-a cucerit poporația Elsasiei și Lorenei prin forță, ci prin prevenire, prin iubire, căci din iubire se formează familii și state, ear' nu din ură.

Acum am să trec la articolul înriminat din cauza căruia mă aflu azi pe banca acusatilor, voi cerca să explic ceea-ce am vrut să spun; voi dovedi, că acusa a prezentat tendința articolului în lumină falsă. Articolul meu nu trebuie să fie judecat după unele frase scoase din el; trebuie luat așa cum e, în întregul lui, și atunci se va învedera că nu poate fi vorba aci nici de agitare, nici de răsvărire.

Înalt tribunal! Onorați domni jurați! Eu nu vă cer milă, eu nu vă cer decît dreptate. Cer să judecați cu drept asupra celor-ce am scris și celor-ce vă voi spune.

Ce anume cuprinde articolul meu care a stornit așa mare furtună? Care e lucru acela prin care mi-am atras numele de răvîrător, agitaor? „Pester Lloyd” în articolul seu dela 27 Iulie zice următoarele (cetește):

Așadar „P. Lloyd” vorbește de niște larmă sîlbatică la luptă, care au provocat-o naționalitățile în urma mergerii Românilor la Viena spre a așterne Memorandumul lor. Care sînt acele naționalități care au stornit acea „larmă sîlbatică”? Sîrbi oare? Eu nu știu nimic că Sîrbi ar fi făcut-o. Unde? Cum? Rog să-mi-se deee dovezi! „P. Lloyd” se bucură de simțămintele de lealiat ale Sîrbului Mitrovic, ear' după aceea îndată spune că Sîrbi din Ungaria sînt expuși la bănuială că „nutrește gânduri ilegale în contra autorităților alcătuite prin lege în Ungaria și gravitează peste granițele patriei”. Foarte straniu, ce e drept! Care sînt acele „autorități constituite prin lege”, în contra cărora Sîrbi s'au sculat vre-odată? Prin ce se justifică calumnia că noi gravităm peste granițe? Nu există absolut nici un motiv pentru asemenea calumnii în istoria națiunii sîrbești de cînd ea se află în această țeară. Ceea-ce însă este lucrul cel mai straniu, e că Sîrbi din Croația și Slavonia sînt înfăoșati ca leali și credincioși, — este știut că ei adevă sunt un sprijin puternic al reginului Banului Kuen-Hedervari, — ear' Sîrbi din Ungaria că sînt neleali ba și chiar trădători de patrie. Pe cît știu eu, Croația cu Slavonia formează un stat cu Ungaria, așa încît comunicarea între Sîrbi de aici cît și de dincolo nu e deloc stîngenică. Atît noi cesti de aici, cît și ei, formăm o singură națiune și nutrim aceleași simțăminte, nu e deci posibil ca ei acolo să fie leali, ear' noi neleali. Nici ei acolo, nici noi aci nu sîntem dușmani ai țării, ai patriei noastre și în propriul nostru interes stă să nu fim. Noi iubim și stimăm patria noastră, noi dăm tot ceea-ce se cere dela noi: bani, cît trebuie, sângele nostru... ei bine, ce mai voesc dela noi? Oare, în adevăr, sîntem osândiți să fim considerați aici — cum așa zice? — ca cetățeni de treaptă mai joasă??

(Va urma.)

CRONICĂ

Punerea baretu'ui noilor cardinali. Măne, Mercuri 1 Februarie n., va avea loc punerea baretului noilor cardinali nunțului Galimberti și primatului Vaszary cu ceremonialul obișnuit. La 11 oare înainte de amiază va avea loc în biserica parohială a Curții un serviciu divin, după terminarea căruia se va săvîrși punerea baretului prin M. Sa Monarchul. La serviciul divin vor participa toți dignitarii Curții, care vor forma cortegiul M. Sale din apartamente până în biserica de acolo și înapoi. Militarii se vor prezenta în uniformă de gală, resp. în paradă, cu eșarpi și cu panglicile marelui cordon al ordinului ces. și reg. domni civili se vor prezenta deasemenea în gală.

Cardinalul Vaszary, după o depeșă din Viena, a depus la 29 e. în capela nunțului Galimberti jurămîntul ca membru al sfîntului colegiu. La 28 Vaszary a făcut o vizită nunțului papal.

Noi atacuri. Presa șovinistă în frunte cu fituca „Arad és Vidéke” nu mai înceată cu atacurile în contra venerabilului domn Vasile Mangra. Astfel în fruntea numărului seu dela 27 e. foaia de mai sus publică sub titlul „resultatul răbdării noastre” un articol despre congresul naționalităților, în care a avut ear' „gentileta” să dedice un pasagiu și domnului Vasile Mangra. „Dar oare într'adevăr” — zice între altele șovinista — „ce ar și împedeca pe agitații nostri naționalisti să poată comite în mod cutezător cele mai brutale atacuri în contra maghiarimii? Căci dacă există în astă țeară în privința politică un criminal notoric, de toate capabil, acela e de sigur renumitul profesor al preparandiei de invetători valahe de aici: Mangra. Și într'adevăr cine l'a pedepsit până în ziua de astăzi, într'un mod ori-și-cît de ușor, pentru purtarea sa trădătoare de patrie și imorală? De aceea el e și astăzi profesor de fapt, și astăzi e persona grata a episcopului seu, al cărui des oaspe e la prânzurile dela sîrbători, și ca-și-cînd nu s'ar fi întemplat nimic, guvernul maghiar nici l'a admoniat pe acest stimabil domn”. E crud, e infam a vorbi

astfel despre un venerabil bărbat al națiunii noastre, care nu are altă vină decît că e Român cu trup și suflet. Dar' și mai infamie că astfel de calumnii nemeritate nu se pedepesc.

O înfrățire jidano-română. Din Oradea-mare ni-se comunică un fapt foarte regretabil și care, desigur, va indigna pe fiecare Român cu durere de neamul seu. Zilele acestea s'a ținut acolo adunarea de constituire pentru înființarea unei noue bănci. Înființatorii băncii în partea cea mai mare sînt Jidani. S'au găsit însă și câțiva mai răciți ai națiunii noastre, care din poftă de cîștig s'au înfrățit cu Jidanii la o întreprindere, al cărei scop nu e altul decît despozierea și sărăcirea bietului popor! Eată numele acestor păcătoși: canonicul Sarkady, care a fost ales director conducător, Dr. Dimitrie Kiss, Dr. Coriolan Papp, Iosif Erdeli, Felician Bran și Nicolae Marcu, aleși membri în consiliul de administrațiune.

Recunoștință „patriotică”. Foile maghiare aduc știrea că „patrioții” din Oradea au arangiat în onarea generalului Nemecics, care părăsește în curînd acel oraș, un important conduct de torțe. Înaintea locuinței generalului un jurist a rostit un discurs înflăcărat, preamărind „meritele patriotice” ale aceluia. Generalul nefind acasă, a mulțumit în numele aceluia soția sa. Ducerea generalului din Oradea-mare stă în legătură cu pensionarea sa, întemplată din cauză că la iulie-leul episcopului Schlauch, a lăsat musica militară să cînte „Szózat-ul”. Deși această știre s'a desmințit, foile opoziționale o susțin.

Înălțarea profesorului Alexandru Roman. Din incidentul înbuleului de 30 de ani al profesorului Alexandru Roman dela universitatea din Budapesta, juminea academică română de acolo va arangia Sămbătă, 11 Februarie vechiu, un banchet festiv în onoarea înbularului, în „Grand Hotel Hungaria”.

Știre teatrală. Măne seară se va reprezenta pe scena teatrului de aici pentru prima-oraș opera „Angelina” sau „Turcii înaintea Sighișoarei” de Mihail Albert.

Limba maghiară în armată. „Pesti Napló”, organul dlui Apponyi, a adus ear' pe tapet cestiunea introducerii limbii maghiare ca limbă de comandă în armata comună. În numărul seu dela 28 e. într'un articol mai lung, intitulat „limba armatei”, foaia numită cere sus și tare ca pentru Ungaria limba armatei să fie cea maghiară. Și la noi, zice între altele „P. Napló”, locuiesc amestecate naționalitățile, dar' abia e vr'un comitat sau ținut unde se nu fie și o sfărîmătură de Maghiari. Și, după „P. N.”, e o anomalie și o vătămăre pentru „patrioți”, că în regimentele din Ungaria nu se introduce limba maghiară. Atîta ar mai lipsi!

Hoțiile dela museul național din Budapesta. Cercetarea în afacerea hoțiilor descoperite la biblioteca museului național din Budapesta, după-cum cetim în foile maghiare, s'a terminat și în privința celor culpabili s'a adus deja sentența. Custodele adj. Csontos a fost condamnat la restituirea pagubei în sumă de 41 fl. 10 cr., precum și a speselor de cercetare în sumă de 10 fl. Mai departe el va fi transferat într'alt post afară din museu și în același timp i-se va detrage dreptul de avansare pentru timp de 3 ani. Custodele Bela Majlath a fost do-genit aspru și, asemenea lui Csontos, va fi transferat la alt post afară din museu, pe lîngă detragera dreptului de avansare pe timp de trei ani. Sentența adusă e o dovadă clasică despre modul cum se împarte dreptatea în Ungaria.

Sosirea moștenitorului român în țeară. „Timpul” scrie: AA. LL. regale principe Ferdinand și principesa Maria sosesc în țeară Sămbătă, 23 Ianuarie dimineața, venind pe la Predeal.

O bancă românească în Bucovina. „Deștepărea” din Cernăuți, o nouă foale populară bine redactată, al cărei al doilea număr tocmai ni-a sosit, aduce următoarea știre: Anul-nou 1893 a adus ținutul Storojineț un bine și o înlesnire mare pentru popor. Prin stăruința deputatului de acolo a dlui Modest cavalier de Grigoreca s'a înființat adevă acolo o „Înșoțire districtuală de economie și de credit”, adevă așa o înșoțire unde cel-ce are bani gata poate să-și deee acolo ca să-i aducă procente, ear' acela ce are nevoie de bani poate să împrumute de acolo cu procente mici, mult mai mici decît dela acei cămătari nesațioși, care nu se tem de D-zeu să iee dela un nevoies pentru 10 lei peste un an, 20 de lei sau și mai mult. Laudă și mulțumită dlui Grigoreca, că a făcut un lucru așa de bun pentru poporul nostru. O bancă românească mai avem și în Gura-Humorului, pe cînd în celelalte orașe încă nu s'a înființat, deși tare bine și tare la vreme ar fi ca să scape bietul popor dela țeară odată din ghiarele cămătarilor.

Duel. În casarma de cavalerie „Francisc Iosif” din Budapesta a avut loc un duel cu pistolul între deputații Iuliu Horváth și Moriz Mezei din cauza unei afaceri de onoare. Nici unul dintre duelanți nu a suferit nici o vătămăre.

Catastrofa pe drumul de fer. La 28 e. dimineața s'a întemplat în apropiere de Simmering l Viena o ciocnire între un tren de persoane și unul de lucrători. Mașina și un vagon dela cel din urmă tren s'au sfărîmat, ear' 8 lucrători au fost greu și 12 ușor răniți.

Holera în Budapesta. La 26 c. s'au constatat în Budapesta două îmbolnăviri și 2 casuri nou de moarte de holera. În Nyiregyháza s'a constatat deasemenea un cas de holera.

Plecarea Tareviciului din Berlin. Se depeșează din Berlin, că Tareviciul aplecat de acolo la 28 c. seara. Împăratul Wilhelm și toți principii au însoțit pe cironomul rusesc la gara centrală, de unde a avut loc plecarea. La gară au mai fost de față ambasadorul rusesc cu tot personalul ambasadei, precum și generali. Împăratul Wilhelm purta uniforma rusească, ear' Tareviciul uniformă de hussar prusian. Despărțirea a fost foarte cordială.

Afacerea Panama. „Journal Officiel” din Paris publică un decret, prin care Corneliu Hertz e șters din lista „legiunii de onoare”.

Condamnări cu grămadă. Dilele acestea s'a judecat înaintea tribunalului marțial din Varșovia procesul acuzărilor din cauza exceselor întemple în Astrahan în timpul ivirii holerei. O depeșă din Lemberg spune că dintre 125 acușiți, 81 au fost declarați vinovați. Dintre aceștia 20 de inși au fost condamnați la moarte prin ștreang, ceilalți la muncă silnică pe viață.

Iarna în Rusia. Știrile din Rusia spun că în urma unor viscole puternice orașul Simferopol e cu totul izolat. Timp de aproape o săptămână nu a sosit nici un tren în acel oraș și nu a plecat nici unul de acolo. Comunicația cu orașele Petersburg, Moscova, Chiev și altele deasemenea e întreruptă. Aceasta a contribuit la scumpirea enormă a alimentelor în aceste orașe.

Cestiuni școlare.

„Reuniunea învățătorilor gr.-cat. din județul Harghita” și-a ținut adunarea generală ordinară a III-a în Petroșeni la 30 Octombrie 1892. Fiind această adunare una din cele mai interesante, aflu de bine a nu lăsa ca decursul acesteia să rămână pentru totdeauna necunoscut onorului public cetitor. În președea memorabilei zile sosind comitetul și numeroși membri la gara căii ferate din Petroșeni, fură întâmpinați cu cordialitate din partea colegilor și a membrilor aflători deja acolo. Apoi am fost conduși la reședința protopopescă, unde dl. Ștefan Radu, protopop, ne primi cu multă bunăvoință, designându-ne în fiecare cuartirele oferite cu bunăvoință din partea stăpînitorilor coreligionari. O bună impresiune ni-a făcut noua biserică gr.-cat. edificată cu mult gust la stăruințele și zelul neobosit al bravului protopop local.

A doua zi pe la orele 8 a. m. se încep serviciul divin cu concursul corului învățătorilor condus de inv. Simion Câmpian.

După finirea serviciului divin on. domn Ioan Iancu, președinte, prin o vorbire festivă expunând fazele înfrunirilor și explicând însemnătatea acestor centru situat la poalele marelui Paring, arătând folosul instrucțiunii și salutând pe cei prezenți deschide ședința. După acestea:

I. Dl. Ștefan Radu salută pe oaspeții ca membrii reuniunii dorindu-le succese strălucite.

II. Dl. Ștefan Țarină propune a se trimite o telegramă de felicitare II. Sale dlui Dr. Victor Mihali, care se primește cu în-suflete.

III. Notarul Ștefan Țarină citește lista membrilor, din care se constată că sunt absenți 16 membri.

IV. Dl. Nagy Miklós, învățător în Petroșeni, se recomandă ca delegatul inspectoratului reg. ung. de școale.

V. Notarul N. Trimbișoniu citește raportul comitetului, care se primește în general. Din raport extragem următoarele: Comitetul din decursul anului a ținut 4 ședințe. Averea reuniunii consistă din suma de 282 fl. 66 cr. Membri fondatori sînt 11, ordinari 35. Biblioteca consistă din 37 tomuri. S'a făcut apel la public pentru donare de cărți în favoarea bibliotecii.

Referentul comitetului dl. Trimbișoniu continuă cu multă în-suflete:

Onorată adunare!

Spre rușinea lumii culte am ajuns noi, învățătorii români, să nu avem nici o foaie pedagogică, care să reprezente interesele noastre, care să ne apere înaintea forului opiniei publice, care să ne dea pînă la cea de toate zilele în lucrurile intelectuale. Am avut asemenea foi, însă, durere, toate se duseră una după alta și numai una chinu pe doaga morții: „Pedagogul Român” din Reșița, redactat de confratele Ioan Simu, și durere, s'a dus, a încetat din viață, ear' a spune pentru ce, înzdrăc ne încercăm, căci vina tot asupra noastră cade.

Onorată adunare va binevoi în un punct separat a lua această temă la dezbateri și a aduce deciziuni care comitetul ales de d-voastră să se pună în conștință cu toate reuniunile suverane române din patrie atât gr.-cat. cât și gr.-orient. în scopul edării unei foi pedagogice, care să reprezente interesele tuturor învățătorilor, și care să fie lipsită de orice caracter confesional. Și aceasta cu atât mai

virtuos s'ar putea aduce în îndeplinire, căci lucrând în înțelegere și lăsând la o parte principiul confesional, învățătorii români din această patrie ne simțim destul de tari a susține o foaie periodică cu conținut pedagogic, ce ar apăre cel puțin odată pe săptămână.

VII. Urmând desbaterea în special asupra punctelor din raportul comitetului se decid următoarele:

a) se alege o comisiune pentru a redacta un regulament pentru treburile interne ale reuniunii în scopul înființării de filiale;

b) comitetul să se pună în înțelegere cu reuniunile din patrie, în scopul înființării și susținerii unei foi pedagogice, la care se angajază cu sprigin moral și material;

c) în locul regretatului Leon, cândva Iubaș, se alege ca membru în comitet dl. Paul Oltean, învățător grădăștesc în Hațeg.

VIII. Se citește raportul casarului și spre cenzurarea acestuia se alege o comisiune din domnii Paul Oltean, Ioan Muntean și Simeon Zehan.

IX. Venitele reuniunii se prelininează cu 132 fl. 08 cr., ear' spesele cu 42 fl.

X. Premiul de 5 fl. v. a. designat de domnul Ioan Boroș, asesor consistorial și paroh al Zabranului pentru acel membru al reuniunii, care documentează că a arătat cel mai mare succes în propunerea cantului figural și vocal, se votează dlui Ștefan Țarină, învățător în Paucinești.

XI. Pentru încasarea de taxe restante și curente și înscrierea de membri noi se alege o comisiune în persoanele dlor A. Bologa, A. Boticiu și A. Russu.

XII. Comisiunea pentru cenzurarea socotelilor face observarea, ca în ziar să se însemne și data, ear' despre averea reuniunii să se facă bilanț, la ceea-ce se îndrumă casarului.

XIII. La invitarea domnilor I. Muntean și A. Russu, inv. în Cudgir, adunarea decide ca adunarea generală viitoare să se țină în Cudgir.

XIV. Cetindu-se invitarea domnului Pompeiu Făgărășan de a se procura opul „Veterinarul de casă” de Cornea, președintele recomandă domnilor învățători a stăruie pe lângă senatele școlare, ca să prenumere acest op pentru bibliotecile școlare, ear' pentru cei-ce voesc a-l prenumera pe seama proprie, se deschide lista de subscriere.

XV. Comisiunea pentru încasarea de taxe raportează că a încasat 17 fl. v. a., ear' membri noi s'au înscris: Andrei Russu, Petru Stanciu, Nicolae Todoran, Ioan David, Atanasie Bologa și Aurel Boticiu.

XVI. Domnul Ștefan Țarină citește o interesantă disertațiune intitulată: „Indigitații practice la prima instruire în comput”, ear' domnul S. Zehan „Poporul român în țeara Jiului”.

XVII. După terminarea unor afaceri mai mărute, președintele pe la orele 2 p. meridiane prin o cuvîntare meduoasă închide ședința între aplausele tuturor membrilor.

Indispensabilul banchet a urmat la orele 3 p. m., la care s'au rostit multe toasturi frumoase. Rar a mai văzut Petroșeni o societate românească aleasă, ca cu ocaziunea acestei adunări, dovadă că învățătorii români se știu afirma pe sine și în afară.

Mângăiați în suflet de bunul succes al acestei adunări, înauțiți în științe și experiențe ne-am despărțit cu dorul de a ne vedea pe viitor în Cudgir.

Ștefan Țarină.

Posta redacției.

Dlul G. P. în Satu-nou. Regretăm, dar' nici ceti nu o putem, necum se o putem publica.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 31 Ianuarie n. Comitetul lucrătorilor puși în grevă din fabrica de arme a decis să continue greva până atunci până când nu li se vor împlini pretenziunile lucrătorilor. În mai multe fabrici s'au început a se face colecte pentru greviști. Dealtfel domnește liniște.

Berlin, 31 Ianuarie n. Împăratul și Țarul au schimbat cu privilegiul vizitei din urmă a Tareviciului scriitori afectuoase.

Londra, 31 Ianuarie n. Mesagiul de tron cu care s'a deschis astăzi parlamentul constată că rapoartele sunt pacifice. Mesagiul anunță mai departe că bilul Home-rule pentru Irlanda va fi prima legislație în sesiunea cea nouă.

Starea lui Corneliu Herz s'a agravat.

Belgrad, 31 Ianuarie n. Țarul a gratulat telegrafic regelui din incidentul împăcării părinților acestuia.

Bibliografie.

Invitare de prenumerațiune la opul

TOMA a KEMPIS,

despre imitațiunea lui Christos tradus de subscrisul din textul original latin.

Acest op s'a dat mai în toate limbile din lume în mai bine de 1800 de edițiuni. După sf. Biblie e cel mai lătit op, care după Baroniu nimeni nu-l poate ceti fără mare profit spiritual, și care Bellarmin cetindu-l adese-ori din tinerețe până la adînci bătrînețe totdeauna îl afla a fi op nou, plăcut și admirabil.

Se află tradus și la sectele acatolice, firește schimosit după principiile lor.

Din aceste considerațiuni am aflat de bine se nu lipsească nici din literatura română, după-ce edițiunea cea veche de fericitul episcop Ioan Bob nu se mai află.

Opul va costa 1 fl., octav mic de 16—17 coale cu litere garmond. Va eși cătră finea lui Martie a. c.

Doritorii de a-l ave sînt rugați să trimită la subscrisul 1 fl. 5 cr. și-l vor primi sub legătură cruciată fără porto-postal. Se va pute procura și pe intențiuni sacre.

Jumătate din venitul curat va fi destinat pentru scopuri publice.

La subscrisul se mai află:

a) Istoria relevațiunii divine, 2 tomuri, cu preț redus de 4 fl. și broșuri singuratică à 25 cr. în loc de 50 cr.

b) Predici populare de Dumineci, sîrbători și ocazionale, 4 tomuri. Toate cu preț redus de 3 fl. în loc de 4 fl.

Celelalte ziare române încă sînt rugate să binevoască a publica această invitare de prenumerațiune.

Blaj, 4 Ianuarie 1893.

Gavril Pop,
canonic.

În editura „G. Freytag et Berndt” din Viena a apărut: „Carta comunicațiunii și calendarul de comptoar în Austro-Ungaria” pro 1893. Carta cuprinde toate rutele drumului de fer, poștei și vaporului cu toate stațiunile și altele, pe lungă ridicarea căilor ferate de stat și private, mersul trenului accelerat, căile ferate cu vîgaș dublu, diferența între timpul Europei-centrale și timpul local, mai departe trei cartoane: Linia locală vieneză, Boemia de Nord cu împregiturile Pragei și o cartă a căilor ferate din Peninsula-Balcenică etc. etc. etc.

A apărut:

„Ortografia limbii române”, de George P. Părvulescu. Tirgu-Jiu, tipografia națională Nicu D. Miloșescu.

Căldarul zilei.

20 Ianuarie (1 Februarie) 1893.

Julian: C. M. P. Eutimie.

Gregorian: Ignat.

Soarele: răsare 7.26 apune 4.4

Buletin meteorologic.

Sibiu, 31 Ianuarie n. 8 ore dimineața.

Presianca atmosferică în mm. (Mediul lunar 726.9)	Diferența din presiune	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
735.5	-1.8	-10.0	-10.0—24.0	SO

Din țeară 18 Ian. n. 8 ore dimineața.

Stațiunile	Presianca atmosferică în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	țîria
Budapesta	763	-13.6	V	2
Sătmăr	764	-15.4	S	2
Cluj	764	-15.4	V	2
Orșova	762	-10.5	N	5
Arad	765	-18.4	O	1
Panciova	764	-13.7	NN	4

Sosiți în Sibiu.

La 31 Ianuarie n.

Hotel „Neurhrer”. The nac, din Bistrița. Emil Silbernagel, din Sighișoara. Dr. Knapp, medic ecual, din No A. Raue, Carol Lerner și Titus Skliva, comercianți, din Viena. Herman Herz, comerciant, din Budapesta. Nic Bányay, comerciant, din Budapesta.

Hotel „Habermann”. Mih. Gross, econom, din Șerăia.

Teatru orășenesc.

Mercuri, 1 Februarie n.:

„Angelina”

oder:

„Die Türken vor Schässburg”.

Operetă comică în 3 acte de M. Albert.

Economie.

Restringerea traficului de mărfuri. Cetim în „Pester Lloyd”: Consiliul federal elvețian a retras ear' prohibițiunea decretată cu privilegiul holerei în contra unor articole de proveniență austro-ungară. Pentru Bosnia și Erțegovina s'au destinat ca stațiuni de observație localitățile Doborin, Siceova, B. Brod, B. Samat și Bredica și anume singur numai în privința cercetării medicale a următoarelor articole: sdrênțe, haine vechi și rufărie folosită din Budapesta, mai departe din Petruvaradin, Esseg, Orșova și Husiatyn Galitia, mărfuri care par potrivite a importa holera.

—*—

Budgetul Germaniei. Ministrul de finance prusian a depus în ziua de 12 Ianuarie, în Landtag, proiectul de budget pe 1893—94. El explică deficitul de 58,600,000 m. care provine din situațiunea economică defavorabilă; indicii fac să se prevadă o ameliorare economică care va ave de rezultat o scădere a deficitului.

—*—

Convenția franco-română. Se telegrafează din Paris că senatul francez a votat convenția franco-română.

—*—

Bonurile de tesaur franceze. Ministerul de finance al Francei a publicat avisul următor: Cu începere dela 20 Ianuarie curent, tesaurul va emite bonuri cu scadența de 4 luni și cu toul de 2 procente. Bonurile acestea sînt liberate la Paris, la casa centrală a tesaurului la ministerul financelor. În departamente, la casierii generali și la percepții financiare.

—*—

Comerciu român de vinuri. O fabrică mare de cognac din străinătate a cerut informațiuni dacă poate să-și facă aprovizionările de vin pentru distilat în țeară, scriu foile de dincolo.

—*—

Falimente. Tribunalul comercial din București a făcut zilele trecute următoarele declarațiuni de falimente:

Samuel Kamiel, magazin de haine gata.
P. Petrescu și Friedman, lipsani.
Aron B. Solomon, manufacturier.
H. Klein, magazin de mîrnușuri;
M. Dumitrescu, manufacturier;
Dl Eugene Bronescu, proprietarul magazinului „Au Goté Parisien” din Brăila a cerut declararea sa în stare de faliment. Activul falitului se zice a fi 101,000 lei și pasivul: 95,000 lei, prin urmare o diferență de 6000 lei.

Firma Iacob Schaffer et Comp din Focșani, după o funcționare de nouă luni, a încetat plățile cu un pasiv de 75,000 franci.

Buletinul camerei de comerț din Focșani estimează că act ar fi un faliment fraudulos și cere intervenția parchetului.

Dl Spiridon M. Georgescu, comerciant de beuturi spirituoase și frații Hechtmern, comercianți de manufactură din strada Gabroveni, au fost declarați în stare de faliment.

Prețul mărfurilor

Piața din Sibiu: Dela 27 Ianuarie. Grâu frumos 76 până 80 chilo fl. 5 — până 5.60, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 4.10 până 4.70, sîcăr 70 până 74 chilo fl. 3.20 până 3.6, orz 62 până 66 chilo fl. 3.10 până 3.50, ovės 42 până 48 chilo fl. 1.50 până 2.30 cucuruz 70 până 74 chilo fl. 2.80 până 3.20, mîlaiu 73 până 82 chilo fl. 3.50 până 4.50, cartofi 68 până 70 chilo fl. 1.40 până 1.80, sîmînță de cânepă 49 până 50 chilo fl. 5.— până 5.50, mazăre 76 până 80 chilo fl. 4.50 până 5.50, linte 78 până 82 chilo fl. 6.50 până 7.50, fasole 76 până 80 chilo fl. 3.50 până 4.—, păsă de grâu 100 chilo fl. 15.20 până 15.60, fînă nr. 1 fl. 14.80, fînă nr. 3 fl. 13.40, fînă nr. 5 fl. 10.40. slănină 100 chilo fl. 50.— până 52.—, unsoare de porc fl. 54.— până 56, sîu brut 100 chilo fl. 20.— până 22.—, sîu de lumini fl. 33.— până fl. 40.—, sîupn fl. 20 până 30.—, fîn 100 chilo fl. 1.30 până 1.70, cânepă fl. 32.— până 35.—, lemn de foc uscat m. cub. fl. 3.25 până 3.50, spirit p. 100 L. % 55 până 57 cr., carnea de vită chilo 44 cr. până 62, carnea de vitel 50 până 70 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbec — până — cr., ouă 10 cu 40 până 50 cr.

Tîrgul de rimători în Steinbruch. În 25 Ian n. s'au notat: ungurești bătrîni grei 45.— cr. până 46.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ungurești grei tineri 48.— cr. până 49.— cr., de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., ușori 46.1/2 cr. până 46.— cr., marfă țerănească grea 45.— cr. până 46.— cr., de mijloc 46.— cr. până 46.1/2 cr., ușoară 44.— cr., până 45.— cr., românești, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sîrbesci grei 41.— cr. până 45.— cr., transito de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., transito ușori 43.— cr. până 44.— cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 27 Ian. n. 1893.

Sîmînțe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela pînă
Grâu				
Bănățenești vechiu	74	75	7.40	7.50
Grâu dela Tisa	74	75	7.50	7.60
Grâu „Pesta”	74	75	7.45	7.55
Grâu de Alba-Reg.	74	76	7.45	7.55
„Bacica”	74	75	7.50	7.60
Grâu ung. de Nord	74	75	—	—
Sîmînțe, vechi ori noue				
Sîcăr		70—72	6.20	6.40
Orz	de nutreț	60—62	5.10	5.40
„	de vînare	62—64	5.50	6.—
„	de bere	64—66	6.20	7.40
Ovės	—	39—41	5.50	5.80
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	4.60	4.65
„	de alt soi	78	4.55	4.60
Meiu	—	—	—	—
Hrîșcă	—	—	4.10	4.35
Mărfi pe termen.				
Grâu	de toam. de primă.	7.56	7.58	7.42
Cucuruz	Sept.-Oct.	7.41	—	—
Ovės	Maiu-Iun. de primă.	4.71	4.73	4.78
„	Aug.-Sept.	5.46	5.48	5.48
„	per 100 chilogr.	11.20	11.25	11.25
Produse diverse				
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	48.—	58.—	—
„	roșie	64.—	71.—	—
Oleu de rap.	rafinat	32.—	32.50	—
Uns. de porc	dela Pesta	59.50	60.—	—
Slănină	svîntă	41.—	42.—	—
„	afumată	51.—	52.—	—
Sîu	—	35.—	36.—	—
Prune	—	—	—	—
Lietar	slavon, nou	21.50	22.—	—
„	bănățeneș	21.—	22.—	—
Miere	brută	—	—	—
„	galbînă străcurată	35.—	37.—	—
Ceară	de Rosenau	140.	141.—	—
Spirit	brut	13.25	13.75	—
„	Drojdințe de spirit	51.25	51.50	—

Cursul pieței din Sibiu.

Din 28 Ianuarie n. 1893.

Hărțile-monetă română	Camp.	6.43	vînd.	6.40
Lire turcești	—	10.70	—	10.80
Imperiali	—	6.70	—	9.80
Ruble rusești	—	1.20	—	1.22

Bursa de Budapesta.

Din 27 Ianuarie n. 1893

Renta de aur ung. 6—	—
„ „ „ 4—	114.40
„ hărție 5—	101.50
Împrumutul căilor ferate ung.	122.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	120.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	101.50
Bonuri rurale ung.	96.50
„ croate-slavone	97.25
Obligațiunile desp. regalilor	101.50
Împrumut cu premiu ung.	149.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	141.50
Renta de hărție austriacă	98.50

Publicațiune de vânzare.

Se află de vândut mina de aur și argint „Sanislaua” cu două sdrobitoare (steampuri), metalul ce se scoate din dinsa ține în aur slobod, din o 1000 mgi de metal ese 1200 grami aur curat, după aceea din șerbetul, respective făina ce se duce la topitoare, ține o mge metrică de făină, 180 grami aur, și 250 grami de argint. Ear metalul, în care se află numai argint, ține o mge metrică dela 1200 grami în sus.

Cine voeste să cumpere această „mină” se se adreseze la subscrisul proprietar de mine în Valea-Borcutului (Borpatak) p. u. Nagy-Bánya.

Tot dela acesta se poate cumpăra din mina numai de argint „Domnișoara-neagră” (Fekete kisasszony), care se află în „Baiție” (Láposbánya), 27 părți, din care din o mge metrică de metal ese 2000 grami argint curat, și la aceasta se află o sdrobitoare.

Dat în Valea-Borcutului, 21 Ianuarie 1893. [242] 4 5

Alexiu Pocol de Lozna-mare.

„SĂTMĂREANA”

instituit de credit și economii, societate pe acții în Seini.

[287] 1—3 **Concurs**

cu termin de 21 Februarie a. c. st. n. pentru ocuparea următoarelor posturi:

1. **Secretar**, salariul anual este de 600 fl. cu un crescământ de 10% la an, până la suma de 1000 fl.

2. **Cassar**, salariul anual este de 500 fl. cu un crescământ de 10% la an până la suma de 800 fl. Are înșe de a depune o cautiune de 800 fl.

Confirmarea definitivă a aleșilor urmează după un an de serviciu.

Concurenții cu studii academice comerciale sînt preferiți.

Aleșii pot intra în funcțiune cu 1 Martie a. c. st. n.

Seinți, la 20 Ianuarie 1893.

Direcțiunea.

WILHELM MÜHLE

Cultivator — Magazin de sîmînțe

Timișoara (Ungaria)

face cele mai mari exporturi de cele mai bune și mai sigure

SĂMÎNȚE

agricole de legumi și de flori.

Cataloge franco și gratis la comandă.

[55] 5—20

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA”

ÎN SIBIIU,

fundată în anul 1868

[1480] 25

asigurăză prelungă condițiunile cele mai favorabile:

a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobili etc.

b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1888 fl. 724,007.36	în a. 1869—1888 fl. 557,728.81
în a. 1889 „ 29,899.71	în a. 1889 „ 46,966.61
în a. 1880 „ 59,643.77	în a. 1880 „ 44,195.08
în a. 1891 „ 51,752.38	în a. 1891 „ 48,316.91
Suma fl. 865,303.22	Suma fl. 697,207.41

1,562.510 fl. 63 cr.

Conform bilanțului pentru 1891 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

670.936 fl. 74 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu, (Strada Cismădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

PIANURI ALESE

se află de vânzare în neguțătoria de pianuri

Heldenberg

ÎN SIBIIU.

[172] 3—

Pian-mare, pian-mic, mignon și pianin.

Toate pianurile se vînd aici cu mult mai ieftin decum le-ar pute cumpăra cineva pe cale directă; pe lîngă aceasta numai ceea-ce e mai bun, ales în fabrici de om expert, prin urmare pianuri probate nu numai de unul care cântă la pian. — Pentru judecarea unei construcții nedefectuoase a unui pian, pe lîngă a pute cânta se mai recer și alte cunoștințe speciale și experiente.

Acea marfă de rate, pe care firme neînsemnate o fabrică anume pentru negoțul de provincie și o laudă în liniște prin agenți de diferite branșe, nu se poate comanda spre cumpărare.

Garanță de mai mulți ani se înțelege de sine.

La „Institutul Tipografic” în Sibiu se află următoarele tablouri de vânzare:

Deputațiunea română la Viena.

Prețul 1 fl. 50 cr.

Vandalismul din Turda,

6 fotografii, care representă după natură casele dlui Dr. Rațiu după devastarea lor.

Prețul fiecărei fotografii 1 fl.

Românii la Dobrițin

sau

condamnarea Dlui Dr. Vasile Lucaciu.

Prețul 1 fl. 50 cr.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Octomvrie 1892.

Budapesta—Predeal									
Tren de percaro	Tren de scoalerat	Tren de percaro	Tren de scoalerat	Tren de percaro	Tren de scoalerat	Tren de percaro	Tren de scoalerat	Tren de percaro	Tren de scoalerat
10.—	8.05	8.05	2.15	pl. Viena . . . sos.	3.—	1.55	3.—	7.20	6.20
8.25	1.55	3.20	5.50	↓ Budapesta . . . ↑	6.20	7.30	6.55	1.50	8.40
11.58	4.14	6.50	9.22	Szolnok . . . ↑	2.55	5.23	3.31	11.46	4.47
2.12	5.58	11.53	12.57	↓ P-Ladány . . . ↑	12.06	3.46	1.16	10.05	2.24
3.58	7.08	12.05	1.50	Tr. de percaro	2.25	11.04	8.43	12.09	5.12
4.—	7.15	2.24	2.19	pl. Oradea-mare . . . sos.	2.18	10.44	8.38	11.51	5.18
4.36	7.48	1.02	3.08	↓ Mező-Telegd . . . ↑	1.52	10.07	8.13	11.17	5.18
5.22	8.18	2.14	3.46	Rév . . . ↑	9.50	9.10	7.47	10.23	5.18
5.45	8.20	2.50	4.07	Bracea . . . ↑	1.26	9.10	7.47	10.23	5.18
6.31	9.07	3.54	4.17	Ciutca . . . ↑	3.53	8.31	7.08	9.51	5.18
7.12	9.37	4.53	5.32	Huiedia . . . ↑	2.58	12.47	7.53	6.39	9.12
8.01	6.24	6.24	5.42	Ghirbău . . . ↑	1.18	6.53	8.13	8.13	5.18
8.29	10.37	6.59	6.59	pl. Cluj . . . sos.	12.17	11.01	6.14	5.25	7.40
8.46	11.10	8.20	6.18	↓ Cluj . . . ↑	10.45	5.14	4.48	6.52	5.18
9.08	11.32	8.45	6.34	Apahida . . . ↑	9.28	3.18	3.—	5.26	5.18
10.03	12.50	10.21	7.34	Gherbău . . . ↑	8.54	2.31	2.08	4.52	5.18
10.37	1.25	11.09	7.57	Cucerdea . . . ↑	8.54	2.13	2.—	2.34	5.18
10.56	1.43	11.17	11.17	Uioara . . . ↑	8.24	2.05	1.51	4.28	5.18
11.04	1.52	11.26	11.26	Vințu-de-sus . . . ↑	8.24	1.35	1.23	4.07	5.18
11.28	2.18	11.54	8.22	Aiud . . . ↑	8.07	1.08	12.54	3.47	5.18
11.45	2.40	12.18	8.38	pl. Teiuș . . . sos.	8.—	12.28	2.49	2.49	5.18
12.13	2.58	12.58	8.43	↓ Teiuș . . . ↑	11.57	11.57	2.27	2.27	5.18
12.44	1.84	1.84	9.14	Crăciunel . . . ↑	7.31	11.42	2.18	2.18	5.18
12.59	1.51	1.51	9.14	Blaj . . . ↑	11.06	11.06	1.39	1.39	5.18
1.35	2.29	2.29	9.48	Micăsasa . . . ↑	6.57	10.47	1.18	1.18	5.18
2.12	2.48	2.48	9.50	pl. Copșa-mică . . . sos.	6.55	10.81	12.58	12.58	5.18
2.31	3.03	3.03	9.50	↓ Copșa-mică . . . ↑	6.42	10.09	12.37	12.37	5.18
3.04	3.26	3.26	10.06	Mediaș . . . ↑	6.21	9.31	12.06	12.06	5.18
3.46	4.07	4.07	10.28	Elisabetopol . . . ↑	5.54	8.53	11.29	11.29	5.18
4.04	4.49	4.49	11.04	Sighișoara . . . ↑	5.34	8.23	11.08	11.08	5.18
5.26	5.35	5.35	11.19	Hașfalău . . . ↑	4.29	6.55	9.46	9.46	5.18
6.10	7.23	7.23	12.27	Homorod . . . ↑	3.56	6.09	9.04	9.04	5.18
6.41	8.09	8.09	12.58	Agostonfalva . . . ↑	3.40	5.42	8.37	8.37	5.18
7.17	8.43	8.43	1.15	Apatia . . . ↑	3.19	5.07	8.08	8.08	5.18
8.—	9.18	9.18	1.35	Feldioara . . . ↑	2.48	4.20	7.28	7.28	5.18
11.—	11.—	11.—	2.09	pl. Brașov . . . sos.	2.18	2.18	6.58	6.58	5.18
12.26	5.15	5.15	3.01	↓ Brașov . . . ↑	9.41	1.42	5.57	5.57	5.18
1.11	6.29	6.29	3.81	Timiș . . . ↑	9.12	1.12	5.16	5.16	5.18
8.35	12.10	12.10	9.15	pl. Predeal . . . sos.	4.45	7.40	8.50	8.50	5.18
Murș-Ludoș—Bistrița									
4.—	4.—	4.—	4.—	↓ Murș-Ludoș . . . ↑	7.21	7.21	4.15	4.15	5.18
6.48	6.48	6.48	6.48	Tagu-Budatelic . . . ↑	4.15	4.15	1.16	1.16	5.18
9.59	9.59	9.59	9.59	Bistrița . . . ↑	1.16	1.16	1.16	1.16	5.18
Careii-mari—Zelău									
5.42	5.42	5.42	5.42	↓ Careii-mari . . . ↑	7.05	7.05	2.10	2.10	5.18
11.44	11.44	11.44	11.44	Zelău . . . ↑	2.10	2.10	2.10	2.10	5.18

Nota: Oarele însemnate în stînga stațiunilor sînt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului Tipografic în Sibiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necșa.